

Скарбничка

Зухвалий мухомор

- ЗОЛОТІ ЯБЛУКА 2**
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
 ПОЖАРНАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ 4
МИМИКРИЯ 6
ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
МАЛЕНЬКАЯ БУЛКА 10
СОБАКА 10

Дорогі наші юні друзі!

Ось і закінчилося тепле літечко — пора смачних ягід і відпочинку в лісі чи горах, період, коли можна поплавати в ставку чи морі, позагорати під промінням теплого сонечка. Сподіваємося, ви гарно відпочили, набралися сил і отримали багато позитивних емоцій.

Розпочався новий навчальний рік. Успіхів вам у навчанні, міцного здоров'я, наснаги, Божої охорони! Радійте кожному новому дню. Вчіться бачити красу в буденних явищах. Любіть тих, хто навколо вас. І життя буде ще цікавішим!

Ваші друзі з видавництва

ПЕ b=a ДА

ШКОЛЬНЫЕ РЕБУСЫ

В одному лісі на сонячній галявині росли грибочки: під молодого берізкою заховався Підберезовик, під осикою стояв Підосичник, на пенючку росла весела сімейка Опеньків, а під дубом, накрившись сухим листочком, стояв старий великий Білий гриб. Усі вони терпляче чекали, коли їх знайде Грибник і покладе до свого кошика. Тільки посеред галявини, гордо піднявши свою червону в білих цятках шапочку, красувався Мухомор. Він зухвало поглядав на інші гриби і раз у раз давав їм їдкі зауваження:

— Що ви поховалися під деревами? Думаєте, вас хтось там знайде? Та ви ж такі бліді, як сухе листя! Вилізайте зі своїх схованок, а то так і засохнете там, як те листя! Ось подивіться на мене, — і мухомор гордо похитав своєю розмальованою шапочкою, — ніхто не омине мене. Я гарний, привабливий, яскравий, я — краса галявини! І я стану найкращою знахідкою Грибника!

Гриби вдавали, що не чують зухвалої мови Мухомора, а його це ще більше розлючувало.

— Тонконогі Опеньки, що ви там тулитеся

один до одного, ніби на галявині більше місця немає?

Опеньки тільки повідвертали свої голівки від такого нечемного побратима. Та Мухомор невгавав:

— О, трухлявий Біляк! Хоч листка зніми з голови!

Старий Білий гриб сумно похитав головою: до добра не приведе така нахабність і неповага до старших. Мухомор хотів ще щось вигукнути, та раптом на галявині з'явився Грибник з кошиком. Він насамперед підійшов до Мухомора, а той аж зашарівся від радості. А чоловік зірвав Мухомора і... кинув у куці, щоб його там ніхто не знайшов. А потім Грибник зазирнув під берізку й усміхнувся, знайшовши там Підберезовика, під осикою він підібрав Підосичника, з пенючка зняв цілу сімейку Опеньків, а побачивши великого Білого гриба, аж ахнув від такої чудової знахідки. А зухвалий Мухомор так і залишився лежати в куцах.

АМАНДА

3

ДІАНЧИН ДЕНЬ

5

10

СОБАКА

ЗОЛОТІ ЯБЛУКА

Павлик і Віталік часу даремно не гаяли. Хоч і хотілося пограти з друзями у футбол, але перед тим потрібно було виконати важливе бабусине завдання – зібрати яблука. Тим більше, що це були їхні улюблені яблука – великі й червоні, і якщо їх правильно зібрати і зберігати, то ними можна буде поласувати й на Новий рік. Тому Павлик, як старший, виліз на велику розлогу яблуню, яка росла в бабусиному дворі, і спеціальним пристроєм, який змайстрував дідусь (це була довга палиця, на кінці якої було щось схоже на маленький кошичок) діставав яблука з верхніх гілок і подавав їх Віталіку, який обережно викладав їх в ящики. Обидва хлопці намагалися працювати дуже обережно.

– Павлику, он ще прямо над тобою велике гарне яблуко, – гукнув Віталік. – Он там, трохи вище.

Павлик виліз ще на одну гілку вище, простягнув палицю – раз, і яблуко дістав, зтягнув мотузку й обережно подав його брату. Віталік простягнув руку, щоб дістати яблуко, але коли він узяв його в руку,

то пальці провалилися в гнилий м'якоть.

– Фу, воно гниле, – вигукнув Віталік, струшуючи залишки яблука з пальців.

– А на вигляд таке гарне й червоне було, – відказав Павлик.

Невдовзі всі яблука були зібрані, і хлопці могли вже пограти у футбол.

Бабуся, готуючи внукам їх улюблені млинці, спостерігала за ними через вікно.

Та раптом до неї почали долимати неприємні слова сварки. Хлопці говорили так голосно, що їй і на кухні було добре їх чути. Що за неприємні слова? І чий це голос? О ні, невже це її внуки?

Добре, що млинці вже були готові, і бабуся поклікала хлопців обідати. Вони і самі були раді, що конфлікт розв'язався таким чином.

На столі, крім інших смачних страв, бабуся поставила гарну тарілку зі смачними жовтими яблуками. І коли хлопці, смачно поївши, приготувалися ласувати десертом, бабуся запитала:

– Як ви думаєте, хлопчики, а чим яблука схожі на слова?

– Ну-у, – замислився Віталік, – не знаю.

Павлик також похитав головою. Тоді бабуся, узявши свою Біблію, прочитала:

– «Золоті яблука на срібній тарелі – це слово, сказане у часі своєму». Мудрий Соломон добрі слова порівнює із золотими яблуками. Але, на жаль, як бувають гнилі яблука, так є і «гнилі» слова. Вони дуже неприємні й отруюють усе навколо.

Віталік, згадавши, як йому в руки потрапило гниле яблуко, обтер свої пальці об коліно, хоч вони і були чистими.

– Ти, бабуся, про нашу сварку з друзями? – здогадався Павлик.

– Хлопчики мої, – бабуся обняла внуків, – мені хотілося б, щоб ця гнилизна ніколи не забруднювала ваші сердечка.

– Прощай, бабуся, – хлопці винувано опустили голови, – ну, просто, просто...

– Усе одно ми не повинні були так робити, – усвідомив свою провину Павлик.

Поївши, Павлик з Віталіком побігли до своїх друзів миритися.

Марія Власюк

ГРИБИ

А чи знаєте ви, що серед грибів є такі, що навіть можуть ходити? Хоч ходити – це дещо перебільшення, але переміщуватися з місця на місце їм і справді під силу. Це гриб плазмодій. Правда, пересувається він повільніше за равлика, перевалюючись з боку на бік. Сам схожий на медузу або ж желе.

У лісах росте дуже багато грибів. Вони відрізняються і за кольором, і за розмірами. Потрібно пам'ятати, що не всі гриби їстівні. Деякі з них є дуже небезпечними. Тому дітям потрібно збирати гриби разом із дорослими, а ще важливо, щоб готували гриби тільки до-

рослі. Учені кажуть, що дітям не рекомендовано вживати їх у їжу.

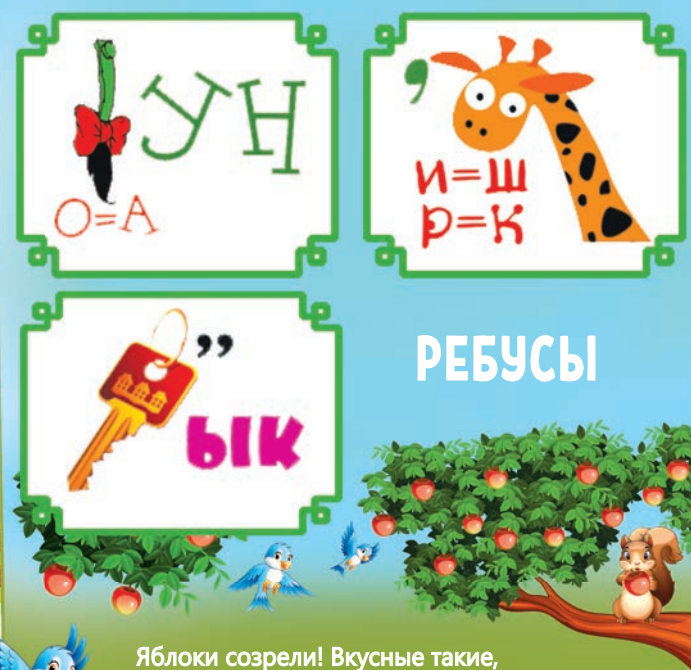
А ще серед грибів є такі, що в прямому сенсі полюють на живих істот. Вони мають клейкі нарости, сіті й багато кілець та інших пристосувань для відлову комах. Існують гриби, що поїдають гусениць. Вони викидають спори на відстань до 1 метра, які прилипають до тіла комах. Спори поступово проростають у їхньому тілі і знищують вешткі-решт бідолаху.

Капелюхи в них яскраві:
Жовті, сірі, зелені,
Зачекайте, любі, трішки, –
Я зберу вас, _____
(ижаждію)

Виросли гриби прекрасні –
Капелюшки в них, мов в маслі.
Збирають грибники
Маслянисті _____
(ижажсэм)

Ці стрункі грибочки
Зайняли пеньочки.
Шапки в них кругленькі.
Назва їх- _____
(ижаңәпо)

В лісі вирости сестрички –
Жовті та смачні _____
(ижаңии)

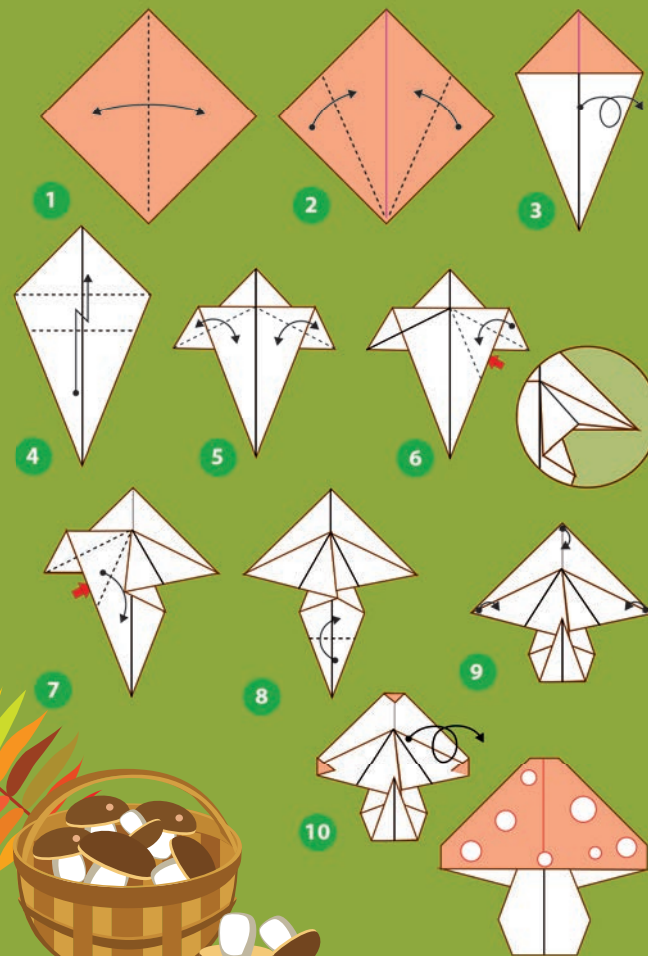

РЕБУСЫ

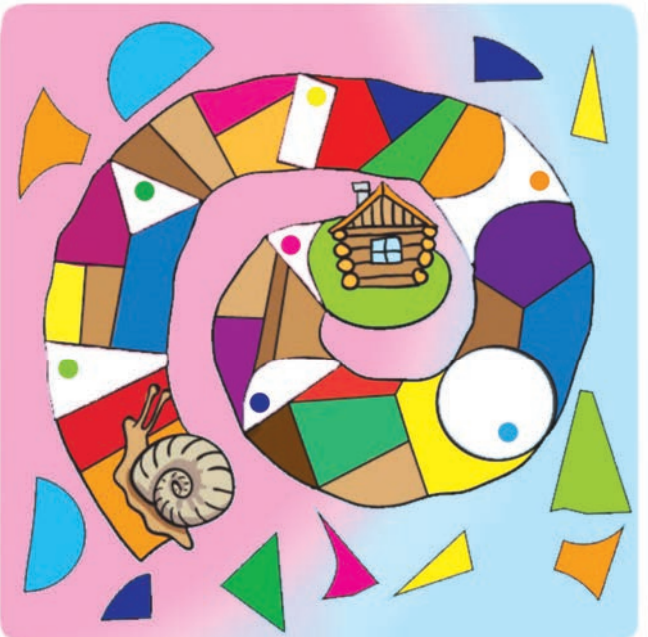
Яблоки созрели! Вкусные такие, Сочные, румяные и во рту хрустят. Полюбила вкусные с ними пирожки я, Вот они с тарелки на меня глядят.

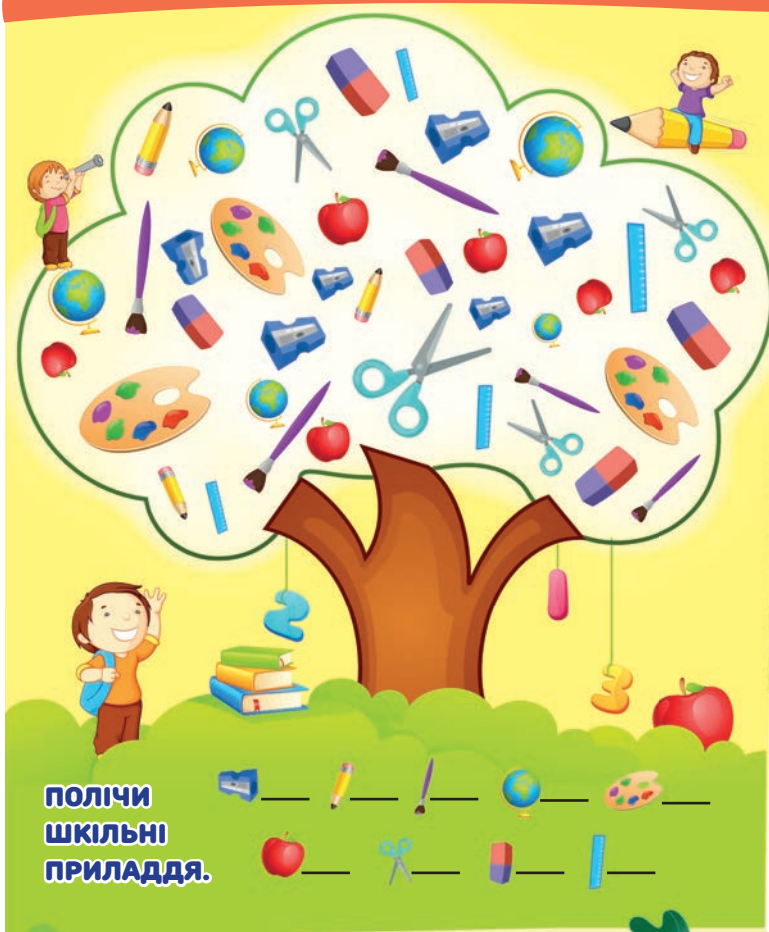
Но сейчас я кушать все же их не буду, До обеда нужно точно потерпеть. Правило порядка в пище не забуду, Чтобы быть здоровой, чтобы не болеть.

ВИГОТОВЛЯЄМО ГРИБОЧОК

Помоги улитке добраться домой - найди недостающие части дорожки.

ПОЛІЧИ
ШКІЛЬНІ
ПРИЛАДДЯ.

АНАГРАММА

САД + РЕКИ =

КАША + КОРТ =

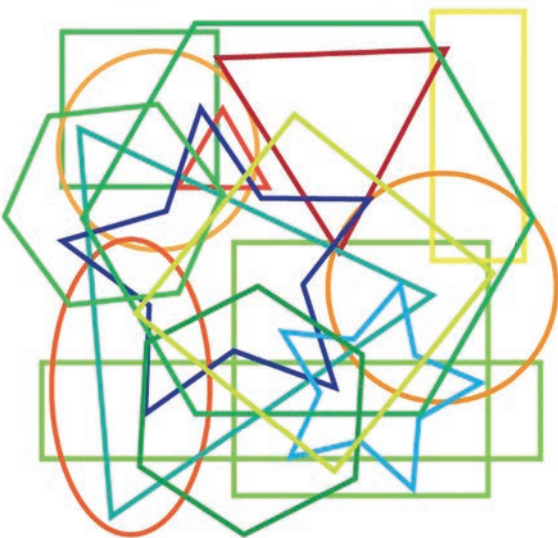
ТУР + ПЕШКА =

ВЕС + ЛАК =

СТАН + ОСИП =

В этих пяти парах слов
нужно так переставить буквы,
чтобы получились
названия пяти овощей.

Сколько квадратов на картинке?
Найди их все.

РЕШИ КРОССВОРД.

АМАНДА

Однажды чудесным воскресным вечером Аманда, ее брат Джефри и их двоюродный брат Рони стояли на углу улицы и оживленно общались. И тут кто-то из них предложил:

– Давайте пойдем гулять.

– Куда? – спросил Рони.

– Не знаю...

– Хорошо было бы пойти к цветочному магазину господина Кини. Мне нравится там фонтан. Наверное, он сегодня работает, – сказала Аманда.

– Хорошая идея, – сказал Джефри. – Идем!

Они не спеша пошли вниз по улице и вскоре дошли до цветочного магазина. К счастью, фонтан был включен, и дети остановились возле него.

Все здесь было удивительно красиво: в водоеме, наполненном лилиями, каскадами падала вода, орошая все вокруг мелкими брызгами; кроме всего, здесь еще были прелестные стеклянные птички. Казалось, будто кто-то перенес в город крошечный уголок уютного деревенского сада.

– Какая холодная вода! – сказала Аманда, отдернув руку.

– Осторожно, – птичка! – крикнул Джефри.

Но было поздно. Джорджия неосторожно задела рукой одну из стеклянных птичек, и у той отвалилась головка.

– Теперь будут неприятности! – воскликнул Джефри и пустился бежать, за ним последовал Рони.

Но Аманда не стала убегать. Она стояла на месте и с грустью смотрела на поломанную птичку,

не зная, что ей теперь делать. Девочка считала, что о случившемся следует рассказать хозяину магазина, но было воскресенье и магазин был закрыт. Ничего другого не оставалось, как идти домой.

Мальчики поджидали ее на безопасном расстоянии. Они стали давать ей разные советы, не совсем правильные.

– Я бы ничего не говорил хозяину, – сказал Джефри.

– Я тоже, – поддержал его Рони. – Держу пари, если господин Кини узнает, что ты сломала птичку, он потребует за нее десять долларов.

– Но, к счастью, сегодня воскресенье и там никого нет, – добавил Джефри.

– Не беспокойся, – ответила Джорджия, – завтра утром я пойду к нему и расскажу обо всем. Я сломала птичку, и я должна заплатить за нее. Конечно, в моей копилке не наберется десяти долларов, но, может быть, он согласится подождать остальные деньги.

Когда девочка вспомнила о своей копилке, ей стало не по себе. Ведь она так долго копила эти деньги, и там было всего три доллара и двадцать пять центов. А если господин Кини запросит десять долларов за птичку, как говорил Рони? О, это ужасно!

Вернувшись домой, Аманда рассказала маме о случившемся, а Джефри и Рони вставляли в ее рассказ свои замечания.

Мама задумалась.

– Джорджия сказала, что

пойдет к господину Кини и заплатит ему за птичку из своих сбережений, – сказал Джефри. – Ведь это глупо!

– Нет, – ответила мама, – это не так. Я считаю, что она права. Мы всегда должны стараться возместить нанесенный ущерб, даже если это произошло нечаянно.

Затем она обратилась к Аманде:

– Непременно пойди к господину Кини. Расскажи ему, как все случилось, и добавь, что ты готова заплатить за сломанную птичку. Я думаю, он оценит твоё признание. Мы никогда ничего не теряем, если поступаем честно.

Мама была права. На следующее утро Аманда пошла в цветочный магазин. Спустя полчаса она вернулась домой с прекрасным букетом цветов, лицо ее сияло от радости.

– О, мама, все просто замечательно! – воскликнула она. –

Вначале господин Кини был очень серьезен и сказал, что нужно возместить ущерб. Но я заметила веселую искорку в его глазах. Потом он сказал, что я должна заплатить всего 25 центов! Я отдала эти деньги. И, ты представляешь, он подарил мне этот прекрасный букет цветов и сказал, что я самая честная девочка, какую он когда-либо встречал! Как это мило с его стороны!

– Да, моя дорогая! – сказала мама со слезами на глазах. – Это действительно так!

ПОФАРБОВАНА КВІТКА

Багато років тому французький письменник Олександр Дюма написав роман «Чорний тюльпан». Щоб виростити справжній тюльпан чорного кольору, герой роману витратив дуже багато часу. За допомогою звичайного чорнила та води ми можемо створити сині гвоздики, жовті айстри, якщо на клумбі виростили лише білі.

Проведемо цікавий дослід.

Вам знадобляться:

- свіжозрізана біла квітка,
- ваза з водою,
- харчовий барвник або чорнило.

Через деякий час її пелюстки почнуть набувати того ж кольору, що й вода у вазі. Що відбувається?

Квітка «усмоктує» зафарбовану воду через вузькі судини – трубочки в стеблі. Проте якщо потім поставити квітку в чисту воду, вода набуде того ж самого забарвлення, що й квітка. Квітка ж не втрапить набутого кольору.

Тепер ви знаєте, як перевіряти «натуральність» кольору квітів, які продаються. Якщо куплена квітка фарбує воду у вазі – вона має неприродний колір.

1. Обріжте стебло квітки, залишивши близько 5 см.
2. Додайте у вазу з водою кілька крапель барвника.
3. Поставте квітку в зафарбовану воду на кілька годин.

Fire station

Пожарная безопасность

ПРИ ПОЖАРЕ
ЗВОНИТЬ
101

2 ЗАДАНИЕ

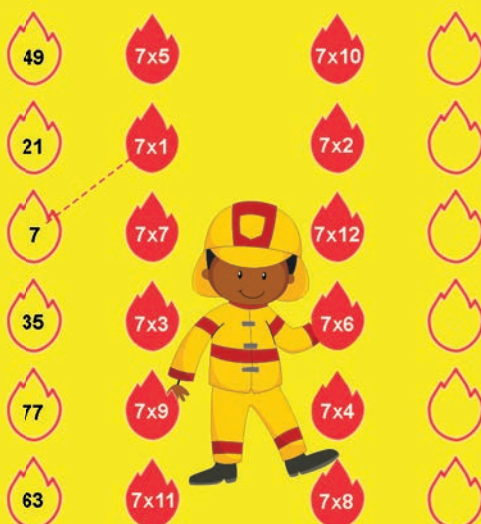
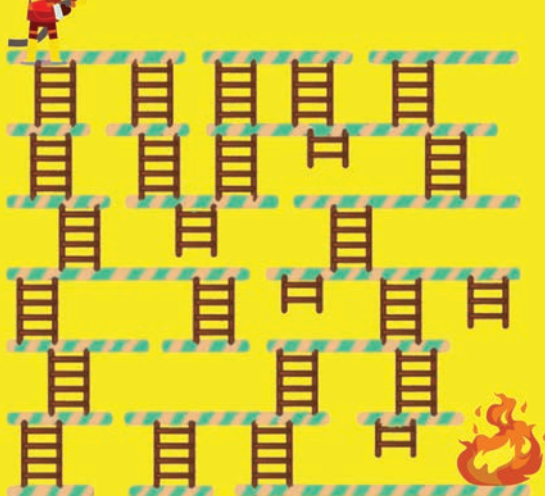
Назови огнеопасные предметы.

Выбери то, что нужно пожарному.

3 ЗАДАНИЕ

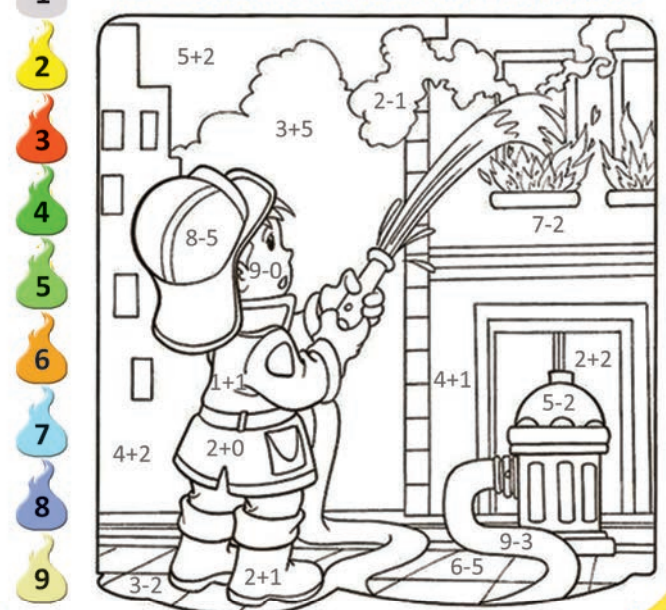
Проведи пожарника к пламени и вспомни табличку умножения, чтобы потушить пожар.

1 ЗАДАНИЕ

Если случилась беда и загорелся дом – тут же на выручку придут пожарные на большой красной машине. Когда едет пожарная машина, громко звучит сирена, и все остальные машины уступают ей дорогу. Пожарные тушат огонь из шланга. По специальной лестнице пожарные добираются до верхних этажей даже самых высоких зданий. Пожарные очень смелые и сильные, они спасают людей и животных.

1 Реши примеры и раскрась картинку.

ЗАПОМНИ НЕСКОЛЬКО ПРАВИЛ
ПОЖАРНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ:

1. ПОЛЬЗУЙСЯ ТОЛЬКО ИСПРАВНЫМИ ЭЛЕКТРОПРИБОРАМИ.
2. НЕ ДОТРАГИВАЙСЯ ДО ПРОВОДОВ МОКРЫМИ РУКАМИ.
3. НЕ ИГРАЙ С РОЗЕТКАМИ.
4. УХОДЯ ИЗ ДОМА, ГАСИ СВЕТ И ВЫКЛЮЧАЙ ЭЛЕКТРОПРИБОРЫ.
5. НЕ ИГРАЙ С ОГНЕМ (СПИЧКАМИ, ЗАЖИГАЛКАМИ, СВЕЧАМИ).
6. НЕ ПОЛЬЗУЙСЯ БЕЗ ВЗРОСЛЫХ ГОРЮЧИМИ ЖИДКОСТЯМИ.
7. НЕ ОСТАВЛЯЙ ВКЛЮЧЕННУЮ ПЛИТУ БЕЗ ПРИСМОТРА. НЕ ВКЛЮЧАЙ ЕЕ БЕЗ НАДОБНОСТИ!

4 ЗАДАНИЕ

Расшифруй
«огненную»
пословицу.

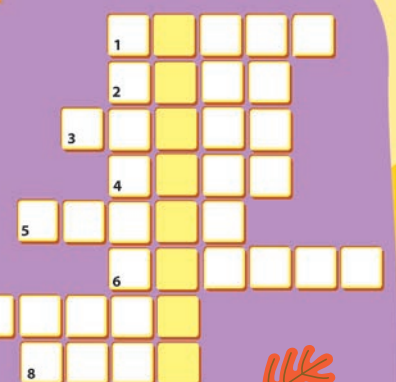
21.00 14.00 15.00 19.00 09.30 13.00 18.00 12.30 18.00 15.00 19.00 21.30 16.00

11.00 19.30 11.30 21.30 19.00 16.30 14.00 19.00 15.00 19.00 13.30 18.00 19.30

17.00 09.00 23.00 12.00 08.30 19.00 14.30 19.30 11.30 21.30

5 ЗАДАНИЕ

Реши кроссворд.

Вопросы:

1. Светит, но обжигает.
- 2 и 3. Средства тушения огня.
4. Бытовой прибор, из-за которого, если он будет оставлен включенным, может произойти пожар.
5. Чем подают воду при пожаре?
6. Сигнал, издаваемый пожарным автомобилем.
7. Откуда набирают воду в пожарные машины для тушения пожара?
8. Основное средство для борьбы с огнем.

Хоч настав уже перший осінній день, проте на вулиці було ще по-літньому тепло і сонячно. Вулиці міста були заповнені веселими перехожими: святково одягненими школярами з яскравими букетами в руках, а також їх батьками. Усе, навіть перші жовті листочки на деревах, здавалося якимось особливо урочистим та веселим у цей день...

А Діанка дивилася на це все через вікно своєї кімнати й гірко плакала. Вона плакала через те, що спостерігала за цим святом через вікно, а не була в центрі подій. Діанка поглянула на старанно випрасувану шкільну форму, що висіла біля неї, і витерла сльози, які накопилися на її обличчя; нестерпно нила зламана нога, і тиснув незграбний гіпс. У її планах цей довгоочікуваний день був зовсім не таким. Дівчинка мріяла про те, як поведе маленького Максимка за ручку до першого класу і фотографуватиме його на лінійці, мріяла зустрітися з однокласниками, познайомитися з новими учнями, розповісти про християнський табір, у якому вперше побувала цього літа. Діанка навіть приготувала фотографії, щоб показати друзям. Вона ніяк не могла змиритися з тим, що вчорашнє катання на велосипеді закінчилося переломом ноги і так жорстоко обірвало всі її мрії. Тепер все буде по-іншому.

Звичайно, мама скаже вчительці, що Діанка зламала ногу. Ця новина відразу облетить клас, але наступного дня про це всі забудуть, клас знову здружиться без неї, а коли вона прийде до школи через місяць, то почуватиметься самотньою. І розповіді про літній табір уже не будуть такими цікавими та важливими. До того ж їй потрібно буде наполегливо працювати, щоб наздогнати все пропущене. Здавалося, що вже ніколи її життя не буде таким щасливим, як раніше.

Діаніні думки ставали все сумнішими, вона мало не плакала. Щоб трішки відволіктися від сумних думок, Діанка почала згадувати літо, християнський табір, друзів, цікаві уроки.

Одного разу їм розповіли, що Ісус також плакав і Він може допомогти всім засмученим. Діанка, чи не вперше в житті, звернулася до Ісуса як до свого найщирішого, найближчого Друга. Вона розповіла Йому про своє розчарування, свій сум і те, якою самотньою вона себе зараз почуває. І тієї миті вона відчула, що Ісус справді чує і глибоко співчуває їй. Сльози розчарування висохли, а в серці Діанки запанував мир...

Дівчинка аж здригнулася від несподіванки, коли почула шурхіт за дверима. Мама зайшла у квартиру і радісно проголосила:

— Діанко, до тебе гості.

Дівчинка не встигла ще й здогадатися, хто до неї міг би прийти, як до її кімнати почали заходити однокласники. Діанка від радості аж схопилася з місця, забувши про незграбний гіпс на нозі. А тим часом її друзі все заходили й заходили. Неймовірно, але до неї прийшов увесь клас! Вони сідали на стільчики, на тумбочки і просто на підлогу. Дехто залишався стояти. О, так багато гостей ще ніколи не було в цьому домі!

Однокласники збуджено розмовляли, перебиваючи один одного, весело розповідали про те, як пройшла лінійка і перший день у школі. А потім Діанка розповіла усім про християнський табір, у якому вона відпочивала влітку, і показала фотографії. Діанку також познайомили з новеньким, він виявився доволі приємним і веселим хлопчиком. Вони ще довго так весело розмовляли, потім пили чай із печивом. На прощання друзі пообіцяли, що складуть графік, щоб кожного дня хтось приходив до Діанки і розповідав усе, що відбулося у школі, і приносив домашнє завдання, щоб Діанка не відстала в навчанні.

Коли гості розійшлися, дівчинка стала на коліна, щоб подякувати своєму найкращому Другові, Ісусу, адже це Він сьогодні її невимовний смуток перетворив на таку велику радість. І так Він робить завжди.

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.

ПОДОЛАЙ ЛАБІРИНТ.

МНОГО ИЛИ МАЛО?

Если сейчас к тебе подойдет царь и попросит дать ему что-нибудь, что ты отдашь? Рассказывают, как один нищий просил милостыню, когда увидел приближающегося царя, который шел пешком. «Это редкая возможность попросить что-нибудь у царя, он,

наверное, даст мне много!» — обрадовался нищий. Когда царь поравнялся с ним, нищий умоляющим голосом попросил у него монету. Царь взглянул на просителя и сказал:

— А почему я должен давать тебе монету? Я — царь, дай мне ты, мой подданный, что-нибудь. Нищий ответил, что у него ничего нет, но царь настаивал:

— Поищи в карманах, что-нибудь да найдешь.

Нищий подчинился и нашел корку хлеба, яблоко, пригоршню зерен риса. Он подумал, что не стоит отдавать царю яблоко или хлеб, так что положил в ладонь

царя пять зернышек риса. Царь улыбнулся:

— Вот видишь, у тебя было кое-что для меня.

Царь достал из сумки пять золотых монет и протянул их нищему — по монете за каждое рисовое зернышко. Нищий тут же закричал:

— Царь, у меня есть еще зерна, я готов отдать и их! Но царь покачал головой:

— Я приму только то, что ты дал мне, еще не ожидая награды. Пять зерен риса — пять монет. Это все.

Немного грустная притча, как ты считаешь? Человек был не только нищ, но и жаден, поэтому потерял возможность получить больше.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

Оксана Томаляк

НЕПОДІЛЕНЕ ЯБЛУКО

На звичайній вулиці одного невеликого міста було весело та гамірно. Дві подружки Оля та Маринка вийшли прогулятися разом. Їх завжди бачили удвох, адже ще змалечку дівчатка ходили разом у один садок, а тепер і в школу. Вони любили проводити разом час, як ось тепер, – за прогулянкою до парку.

– Олю, а ти вже виконала домашні завдання? – запитала Маринка. – Скоріше б ті канікули! – замріялася дівчинка. – Ми б з тобою гралися і не думали про ті уроки.

– Ні, не виконала. Але ти ж знаєш, що ми нікуди не дінемося – доведеться ввечері вчитися. Але давай зараз не будемо думати про них. Я хочу веселитися!

І побігла до гойдалки. Маринка побігла за нею. Де тільки вони не гралися – і на гойдалках, і на дитячому майданчику. Розпашілі і задоволені, дівчатка надвечір поверталися додому.

– Маринко, як добре, що я тебе зустріла! – зраділа сусідка Катя, побачивши дівчаток у дворі. – Тітка надто важку сумку передала... допоможиш піднести на мій поверх?

– Авжеж, допоможу! Олю, зачекай мене...

Маринка повернулася дуже швидко, до того ж у хорошому гуморі.

– Дивися, мене Катруся пригостила, – і показала велике, на вигляд дуже смачне яблуко.

– Ух ти! Я ще таких великих і не бачила... Напевно, дуже соковите, – із сумом у голосі промовила Оля.

Маринка зрозуміла, що подружка хотіла б спробувати яблуко, тому усміхнулася і промовила:

– Олю, ти чого?! Звичайно, я з тобою поділюся! Ходімо до мене додому!

Удома Маринка, залишивши однокласницю у кімнаті, побігла на кухню, щоб скоріше розділити яблуко. Обоє вже надто хотіли скуштувати його. Коли дівчинка обережно розрізала яблуко, одна половинка виявилася значно більшою за іншу.

– Бери, Олю, це тобі, – і простягнула їй... меншу половинку.

– Це... мені? – засмутилася подруга, бо побачила в Маринки більшу частину. Їй стало так образливо, що Оля мало не заплакала. Так, вона не допомагала нести сумку, але не розуміла, чому Маринка вчинила саме так.

– Ти знаєш, Маринко, спасибі, але мені пора додому. Я ще домашні завдання не виконала. До завтра!

Маринка не зрозуміла поведінки Олі. Вона навіть здивувалася і трішки образилася, чому подруга так швидко пішла додому. Пізніше ввечері, коли Маринка вже виконала домашні завдання, бабуса запитала, як вона провела день.

– Бабусю, чудово! Ми з Олею гуляли, тільки надвечір я на неї трішки образилася.

– Чому, онучко? Що сталося?

– Розумієш, мене Катруся, наша сусідка, пригостила смачним яблуком. Я допомогла піднести їй сумку, ось і отримала невеличкий подарунок. Та коли я Олі дала половинку яблука, вона чомусь відмовилася і побігла додому.

Бабуса зрозуміла, у чому річ, і відразу запитала:

– Маринко, а ти як розрізала яблуко?

– Більшу частину залишила собі, а меншу їй запропонувала...

– Моя дорога дівчинко, – погладила по голівці внучку бабуса, – ти не повинна образитися, це Оля на тебе образилася, тому і не взяла яблуко.

– Чому, бабусю? – Маринка була здивована.

– Коли ти розрізала яблуко, потрібно було його розділити на дві рівні половинки. І якщо в тебе все ж таки вийшло, що одна половинка більша за іншу, то ти мала пригостити Олю більшою половинкою. Вона твоя подруга, онучко, а друзів треба поважати і ділитися з ними однаково.

А ви як вважаєте, друзі?

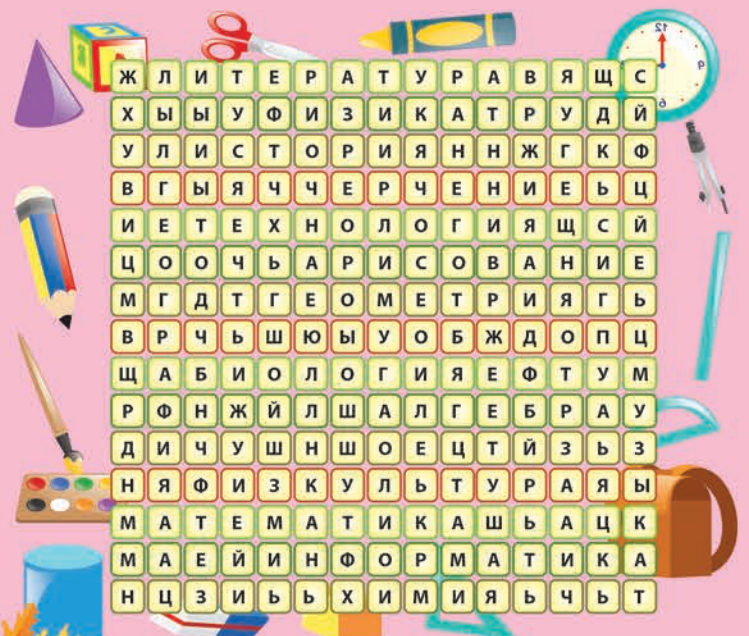

Найди 10 предметів, которые встречаются в обеих комнатах.

ФИЛВОРД

1. Алгебра	7. Литература	13. Труд
2. Биология	8. Математика	14. Физика
3. География	9. Музыка	15. Физкультура
4. Геометрия	10. ОБЖ	16. Химия
5. Информатика	11. Рисование	17. Черчение
6. История	12. Технология	

МИМИКРИЯ

Тебе нравится кому-то подражать? Некоторые существа обладают умением имитировать поведение или внешний облик других существ. В Северной и Южной Америке распространены коралловые аспиды. Эти змеи очень ядовиты и отличаются яркой расцветкой – красные, желтые и черные полосы по

всей коже. Но есть несколько неядовитых видов, например, молочная змея, которые имитируют окраску коралловых аспидов и так спасаются от хищников – те, видя характерные полосы, думают, что перед ними ядовитая змея.

Есть птицы, имитирующие пение других птиц, есть цветы, похожие на насекомых, и насекомые, похожие на листья и веточки, например, палочник. Такие явления называются мимикрией. Большинство животных и растений используют мимикрию, чтобы извлечь какую-то выгоду.

Есть подростки, которые прилагают огромные усилия, совершенствуясь в мимикрии. Некоторые хотят быть похожими на известных артистов, другие – на мальчика или девочку, пользующихся популярностью

в школе. Подростки одеваются так же, как они, носят ту же прическу, повторяют их походку и манеру говорить. Зачем? Они просто не понимают, что Бог сделал их уникальными и нет никого на нашей планете, кого стоило бы имитировать. На кого бы ты ни хотел быть похожим, ты можешь разочароваться в этом человеке, потому что он, как и ты, имеет недостатки и слабости. Рано или поздно ты попадешь в нелепую ситуацию, когда все поймут, что ты пытаешься быть кем-то другим.

Молочная змея, как ни старается стать коралловым аспидом, не будет им. То же самое будет с тобой, если хочешь имитировать другого человека. Подражать стоит только Иисусу Христу, праведному Богу!

СКІЛЬКИ ТВАРИН
ТИ БАЧИШ НА МАЛЮНКУ?

ТВОЄ ЗДОРОВ'Я

ПЕНІЦИЛІН

Тобі знайома ця назва?

Шотландець Олександр Флемінг вивчив у своїй лабораторії бактерії і зауважив, що в цій же чашці виросла зелена цвіль, яка поступово знищувала бактерії. Цей пліснявий грибок науковою мовою називається *Penicillium notatum*. Флемінг навчився вирощувати його й отримувати з нього антибіотик під назвою пеніцилін, який застосовують для боротьби з різними інфекціями. Пеніцилін став ефективним і сильним засобом проти різних хвороб. Багатьом людям він врятував життя. Але проблема в тому, що його використовували занадто часто й у великих дозах, часом займаючись самолікуванням і вірячи, що пеніцилін може врятувати від будь-якої інфекції, а це не так. Навпаки, неконтрольоване застосування робить його неефективним.

Тобі знайома ця назва? Шотландець Олександр Флемінг вивчив у своїй лабораторії бактерії і зауважив, що в цій же чашці виросла зелена цвіль, яка поступово знищувала бактерії. Цей пліснявий грибок науковою мовою називається *Penicillium notatum*. Флемінг навчився вирощувати його й отримувати з нього антибіотик під назвою пеніцилін, який застосовують для боротьби з різними інфекціями. Пеніцилін став ефективним і сильним засобом проти різних хвороб. Багатьом людям він врятував життя. Але проблема в тому, що його використовували занадто часто й у великих дозах, часом займаючись самолікуванням і вірячи, що пеніцилін може врятувати від будь-якої інфекції, а це не так. Навпаки, неконтрольоване застосування робить його неефективним.

Сіль, або, мовою хіміків, хлорид натрію, – найвідоміший інгредієнт, що надає смак їжі. Твій язик підказує тобі, коли потрібно взяти сільничку, але все залежить від того, до якої кількості солі в їжі ти звик. У помірній кількості сіль корисна, але її надлишок становить серйозну проблему. Можна з'їсти несолону страву, а ось пересолена стає неїстівною. Важливо вживати сіль, тому що вона забезпечує наш організм натрієм, а він необхідний для правильного кровообігу і функціонування нервової системи. Але якщо ти з'їдаєш надмірну кількість солі, то шкодиш ниркам і серцю. У середньому здоровій людині потрібно приблизно чайна ложка солі на день, до того ж більша частина вже міститься в приготівленій їжі, у тому числі хлібі й соусі. Так що добре подумай, перш ніж попросити сільничку. Вже доведено, що в більшості випадків, коли ми просимо сіль, насправді їжа нормально посолена.

НЕБЕЗПЕЧНА ТЕМПЕРАТУРА

Ти коли-небудь відчував себе погано через неякісну їжу? Іноді я думаю про те, як люди зберігали продукти харчування до винаходу холодильника. Але ж сталося це не так уже й давно.

У 1939 році компанія General Electric почала продавати холодильники, більш-менш схожі на ті, якими ми користуємося сьогодні. Це один із тих винаходів, за які люди вдячні науці. Як би ми зберігали, охолоджували і заморожували продукти без них? Уяви собі життя без холодильника в спекотне літо! Більшість страв починають псуватися при кімнатній температурі вже через кілька годин після їхнього приготування. Якщо продукти пролежали в теплі довгий час, то навіть холодильник вже не зможе зупинити розвиток хвороботворних мікроорганізмів. Їжа добре зберігається у двох випадках: у дуже гарячому і дуже холодному стані. Тепла несвіжа їжа може викликати розлад травлення і блювоту.

Знаєш ли ти, какое полушарие мозга у тебя ведущее – **правое или левое**? Наш мозг – величайшее творение Бога. Если посмотреть на него сверху, видно, что он состоит из двух полушарий. У каждого полушария свои задачи. Левое полушарие помогает тебе, среди прочего, решать математические задачи и отвечает за твою способность правильно выражать и записывать мысли. Правое полушарие позволяет помнить цвет глаз и волос человека, который тебе нравится, контролировать эмоции, а также выполнять многое другое. Полушария мозга работают наперекрест: левое управляет правой стороной тела, а правое – левой. Хотя у каждого человека активны оба полушария, одно из них – ведущее. Хорошо, если специалист поможет тебе определиться, какое полушарие у тебя активнее. Эта информация поможет тебе при принятии решения, чему посвятить свою жизнь.

А тепер настало время поиграть! Приготовь фишки и кубик.

ПРАВИЛА ИГРЫ:

Красный - пропуск хода;

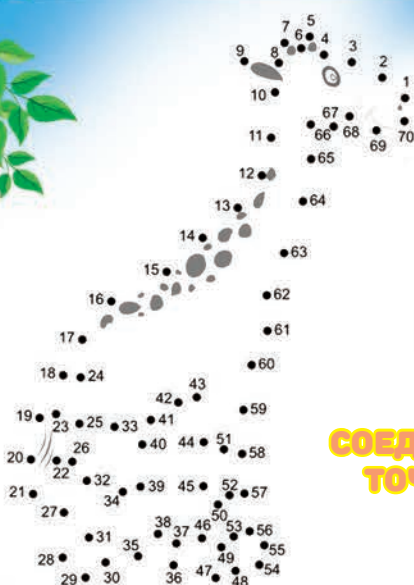
зеленый - дополнительный ход;

оранжевый - передвижение по стрелке вперед;

голубой - передвижение по стрелке назад.

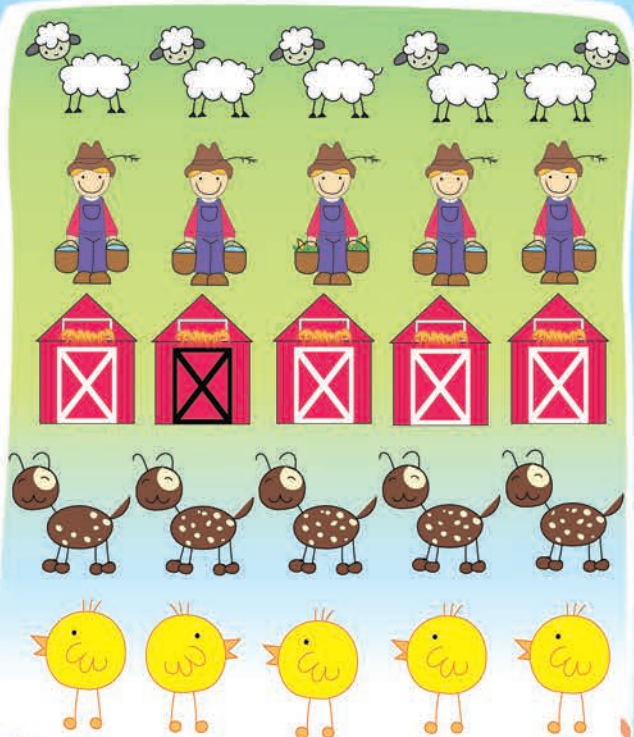
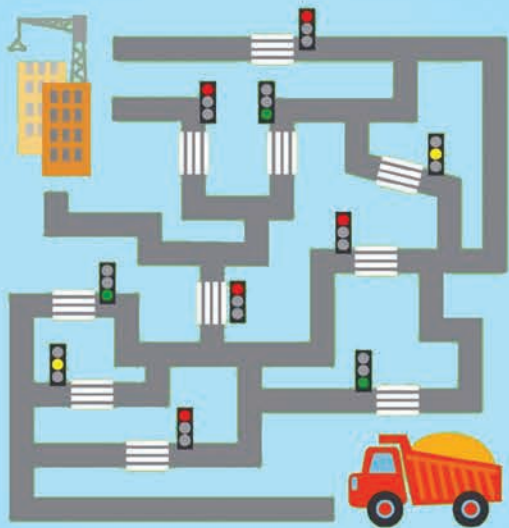
Побеждает тот, кто первым дойдет до финиша.

Хто першим прийде до ферми?

СОЕДИНИ ПО ТОЧКАМ.

Доставь строительный материал, проезжая только на зеленый свет.

Знайди зайве.

ИНТЕРЕСНЫЕ ФАКТЫ

Фотографирование – привычное для нас дело. А еще фотоаппарат стал незаменимым инструментом для науки. Благодаря современным фотоаппаратам и видеокамерам мы можем проникнуть в мир крошечных растений и насекомых. Одно из насекомых, которое изучали с помощью замедленной съемки на несколько камер, – плодовая мушка дрозофила. Теперь детально известно, как она взлетает, как машет крыльями и как приземляется. Выяснилось, что разворот на 120° мушка совершает менее чем за секунду, делая при этом 18 взмахов крыльями. Для этого она поворачивает и наклоняет крылья так, что они движутся несимметрично. Ученые хотят применить полученные данные при конструировании миниатюрных и маневренных роботов, а также летательных аппаратов.

Существует огромный мир, о котором нам почти ничего не было известно до недавнего времени, пока не появились современные видеокамеры. Фотоаппарат или видеокамера – вот что тебе пригодится, если ты хочешь изучить этот мир, мир настолько крохотных существ, что мы едва замечаем их.

Комары-самцы питаются нектаром и соками растений, а кусают нас самки, когда им нужна кровь, чтобы воспроизвести потомство. Они находят нас с помощью зрения и обоняния. На антеннах комара расположены 72 типа обонятельных рецепторов, 27 из которых могут распознавать три химических вещества, имеющих у нас на коже: углекислый газ, октанол и нонаналь. Комары кусают тех, у кого концентрация этих веществ на коже выше. Этим объясняется тот факт, что единственный комар, пробравшийся в дом, будет кружить именно вокруг меня, стараясь укусить. Репелленты блокируют эти вещества и таким образом защищают нас от укусов.

Кукушка обманывает других птиц и пользуется их гнездами. Таких птиц называют гнездовыми паразитами. Кукушка выбирает подходящее гнездо, где есть только что отложенные яйца, отвлекает или отпугивает хозяев и подбрасывает свое яйцо, чтобы они его высидели и вырастили ее птенчика. Чтобы все вышло как надо, кукушка умеет маскировать свои яйца так, что они похожи на те, что уже есть в гнезде. Если не получается подбросить яйцо с первого раза и птица-хозяйка выбрасывает его, кукушка не сдаётся, пробует снова и снова, пока птица не примет подкидыша. Она высидит яйцо и выкармливает кукушонка. Если же ничего не получается, то кукушка способна разорить чужое

гнездо, скинуть его вместе с яйцами на землю. Пока та птица дни и ночи высидит яйца и выкармливает птенца, кукушка весело летает, высидит себе пищу и присматривает новые гнезда. Так кукушки размножаются, совершенно не заботясь о своем потомстве. А кукушонок тоже обманывает своих приемных родителей. Чтобы ему точно досталась еда, он выталкивает из гнезда своих сводных братьев и сестер, имитирует звуки, которые издают птицы того вида, к которым кукушонок попал. И приемные родители так и живут в обмане, о котором не догадываются. Никогда не поступай, как кукушки. Не обманывай!

1 Для салата мы берем великие апельсины. Ретельно промываем их. Берем нож и делаем из них фигурные кошки, для этого разрезаем апельсины наполовину, снизу срезаем часть кожуры, чтобы придать кошкам устойчивость. Далее столовой ложкой аккуратно вынимаем с половинок мякоть апельсинов. Отдельно нарезаем дольки мембран и нарезаем их на мелкие кусочки. Выкладываем нарезанные апельсины и кошки в миску.

2 Мы моем яблока, очищаем от кожуры и сердцевины. Берем дощечку и нарезаем яблока мелкими кубиками.

3 Ретельно моем корень сельдерея, потом чистим его ножом от грубой кожуры. Потом нарезаем его на мелкие кубики. Берем кастрюлю, складываем в нее сельдерей и заливаем холодной водой с соком половинки лимона (лимон предварительно хорошо помыть), заливаем на 10 минут. Потом выкладываем сельдерей на дуршлаг и сушим.

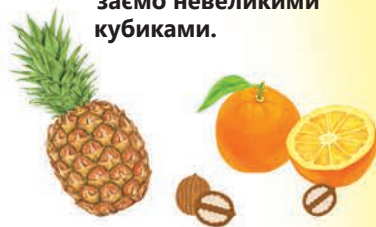
Інгредієнти:

- Апельсини - 4 шт.
- Яблука кисло - солодкі - 2 шт.
- Корінь селери - 250 г
- Ананас консервований - 250 г
- Лимон - 1 шт.
- Соевий майонез - 100 г
- Волоські горіхи очищені - 100 г
- Мед - 1/4 чайної ложки

САЛАТ В АПЕЛЬСИНІ

4 Дістаємо консервовані ананаси з сиропу і нарізаємо невеликими кубиками.

5 Змішуємо нарізані невеликими шматочками апельсини, порізані яблука, корінь селери, подрібнені консервовані ананаси. Очищені волоські горіхи подрібнюємо ножом і частину (приблизно половину) змішуємо з нашими інгредієнтами. Поливаем другою половиною вичавленого лимона і заправляємо їх соєвим майонезом, додаємо трохи меду. Усе перемішуємо.

6 Викладаємо салат у фігурні апельсинові кошки, посипаємо рештою волоських горіхів, також можна посипати ягодами журавлини. Подаємо салат на стіл на великій плоскій тарілці. Салат в апельсині готовий!

Веселый English

TOWN
Город

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и запомни новые слова.

HOSPITAL
[ХОСПИТЛ] –
БОЛЬНИЦА

SUPERMARKET
[СЬЮПЭМА:КИТ] –
СУПЕРМАРКЕТ

POST OFFICE
[ПОУСТ ОФИС] –
ПОЧТА

LIBRARY
[ЛАЙБРЭРИ] –
БИБЛИОТЕКА

CHURCH [ЧЁРЧ] –
ЦЕРКОВЬ

BANK [БЭНК] –
БАНК

SCHOOL [СКУЛ] –
ШКОЛА

GAS STATION
[ГЭС СТЭЙШН] –
АВТОЗАПРАВКА

CINEMA
[СИНЭМА] –
КИНОТЕАТР

RESTAURANT
[РЭСТРАНТ] –
РЕСТОРАН

СЛОВАРИК:

- first - сначала
- then - затем
- turn left – поверните налево
- turn right – поверните направо
- go straight on – идите прямо
- near – возле, рядом с

TASK 2

Compose words from letters.
Составь слова из букв.

Y I B
R A R L

R U A S
T A T E R

O C S
L H O

R C H C
U H

S C E F O
T C P I F O

P A H T
L O I S

I E A
C N M

M E U A S
R T K R E P

N A B
K

S A G O
N T I S T A

TASK 3

Answer the questions, giving directions.
Ответь на вопросы, помоги прохожему
найти пункт назначения.

Excuse me! Could you tell me the
way to the supermarket?

Excuse me! Is there a cafe near
here? Or any restaurant?

Hello! Could you help me? I need to
go to the bank.

Good morning! Could you tell me
how to get to the church?

Excuse me! Do you know where
the library is?

Excuse me! Could you tell me
where the gas station is?

TASK 4

Do the crossword.
Реши кроссворд.

DOWN

ACROSS

TASK 5

Write about your town.
Answer the questions.
Напиши о своем городе.
Ответь на вопросы.

PLACES TO GO

the square
the cinema
the ice-cream shop
the
the
the
the

1. Complete the poster
with the places you
have already learned.

2. How many places are
there in your town?

3. Look at the poster
and complete the
writing prompts.

IN MY TOWN...

There is a

There are

There isn't a

There aren't any

ПРОВЕДИ
ДОРОЖКУ,
НЕ ВЫХОДЯ
ЗА ЛИНИИ.

Расшифруй слово.

Чтобы разгадать слово, тебе нужно решить задачи с математическими действиями. Впиши ответ в каждой задаче в пустые клеточки. Каждой цифре соответствует своя буква.

2	7	4	8	7	4	6	5	3	6

Мама старше дочки Ани на 20 лет. Ане 4 года.
Сколько лет маме?

Д	Л

Бабушка старше мамы на 23 года. Маме 36 лет.
Сколько лет бабушке?

Т	Ь

Света младше своего брата на 7 лет.
Брату Вове 14 лет. Сколько лет Свете?

О	

Папа младше дедушки на 28 лет. Дедушке 66 лет.
Сколько лет папе?

И	Г

Коля старше своей сестры на 10 лет.
Сестре 6 лет. Сколько лет Коле?

А	Е

Знайди 10 відмінностей.

МАЛЕНЬКАЯ БУЛКА

В одно суровое и голодное время жил один добрый богатый человек. Он с сочувствием относился к голодавшим детям. Однажды он объявил, что каждый ребенок, который будет приходить к нему в полдень, получит булку. Откликнулось около 100 детей самого различного возраста. В назначенное время все они пришли. Слуги вынесли большую корзину, наполненную булками. Дети с жадностью набросились на корзину, отталкивая друг друга и стараясь ухватить самую большую булку. Некоторые благодарили, другие же забывали поблагодарить. Стоя в стороне, этот добрый человек наблюдал за происходившим. Его внимание привлекла стоявшая в стороне маленькая девочка. Как последней, ей досталась самая маленькая булка. На следующий день он постарался навести порядок,

но эта девочка опять оказалась последней. Богатый человек заметил также, что многие дети тут же откусывали от своей булки, в то время как малышка относилась к ней с любовью. Богач решил узнать, что это за девочка и кто ее родители.

Оказалось, что она была дочерью бедных людей. У нее был еще маленький брат, с которым она и делила свою булку. Богач приказал своему пекарю положить в самую маленькую булку талер. На следующий день пришла мать девочки и принесла эту монету обратно. Но богач сказал ей:

— Ваша дочь так хорошо вела себя, что я решил вознаградить ее за скромность. И впредь с каждой маленькой булкой вы будете получать монету. Пусть она будет для вас поддержкой в это трудное время.

Женщина от всего сердца поблагодарила его. Дети

каким-то образом проводили о великодушии богача по отношению к малышке, и теперь некоторые из мальчиков старались непременно получить самую маленькую булку. Одному это удалось, и он тут же нашел монету. Но богач сказал ему:

— Этим я вознаградил малышку за то, что она всегда была самой скромной, и за то, что она всегда делила булку со своим младшим братом. Ты же — самый невоспитанный, и я еще не слышал от тебя слов благодарности. Теперь ты целую неделю не будешь получать хлеба.

Этот урок пошел впредь не только этому мальчику, но и всем остальным. Теперь уже никто не забывал благодарить. Малышка перестала получать талер в булке, добрый человек же продолжал оказывать поддержку ее родителям в течение всего голодного времени.

СОБАКА

— Папочка! Иди посмотри, что мы нашли здесь в саду!

Лесли и Розы позвали папу из кабинета на кухню, где прыгал и резвился симпатичный щенок.

— Разрешить оставить его у себя, — сказал Лесли, — он ничей, ему нужен дом.

— Но я уже купил двух щенков, — сказал папа, — и не могу позволить вам оставить еще одного.

— Да, но этот совсем крошка, — умоляла Розы, — я уверена, он ест очень мало.

— А может быть, он чей-то, — ответил папа.

— Нет, мы всех спросили, никто не знает, откуда он.

— Хорошо, он может остаться здесь на неделю, — согласился папа.

Какая радость! Они могут оставить его у себя!

— Мы должны дать имя, —

напомнила Розы. — Давай назовем его Тинкер.

Так щенок стал Тинкером.

Шло время. Дети все больше и больше привязывались к своему любимцу. Тинкер быстро рос, только папа, казалось, по-прежнему был недоволен им.

Однажды ночью, когда все уснули, Тинкеру, который ночевал в мастерской, по-прежнему было в доме что-то произошло.

Из кухни доносился душный запах. Тинкер решил, что что-то не так и нужно позвать хозяина: «Гав! Гав! Гав!» Никакого ответа. Дым валил все гуще.

Тинкер снова залаял. Мистер Норман проснулся: «Этот пес лает. Лучше бы я вовсе не разрешал оставлять его здесь». Но собака дальше лаяла.

Мистер Норман встал с постели.

«Эй! — подумал он. — А ведь пахнет горящим деревом».

Через мгновение, спустившись вниз, он обнаружил, что кухня объята пламенем, вся в плотной завесе дыма.

Подбежав к водопроводному крану, он начал выливать на пламя воду ведро за ведром. Через некоторое время пожар был потушен.

Утром Тинкеру дали такой завтрак, какой он и вообразить не мог. Лесли и Розы не могли ему нарадоваться. Папа сознался, что, если бы не Тинкер, они могли бы лишиться дома или даже погибнуть. После этого дня он часто повторял, что Тинкер — самая замечательная собака, которую он когда-либо встречал, а мама сказала: «А что могло бы произойти, если бы мы не оставили Тинкера?»

Яка чудова пора року – осінь! Пора збору врожаю завжди була приємною і бажаною, що вже говорити про малечу, яка ніколи не залишається осторонь. Дітлахи залюбки збирають осінні подарунки в лісах чи парках, аби виготовити якісь вироби, проявити творчі здібності й вигадку. Ось і сьогодні першокласниця Устина вийшла до шкільного парку, назбирала каштанів, жолудів і ввечері зробила кумедного чоловічка. А вже завтра розпочинаються канікули і дівчинка вирушає удвох із мамою в мандрівку.

Вони їдуть до бабусі Ади. Старенька живе в лісі, і вже давно запрошувала їх у гості. А там зараз так чудово! Ось і вирішила родина дівчинки трохи погостювати в бабусі. Устина швидко зібрала речі, звичайно, взяла із собою чоловічка із жолудів, щоб не сумувати в дорозі.

Лише надвечір вони дісталися до затишної лісової оселі бабусі Ади. Устинка втомила-ся, у неї навіть підвищилася температура, а ліків вони із собою не взяли. Повільно спливали хвилини, проте дівчинці ставало все гірше й гірше. Її маленькі червоні щічки ніби палали від високої температури.

Бабуся запропонувала дитині запашний чай із лісових квітів, проте дівчинці після нього хотілося постійно пити. Тоді матуся та старенька порадилися між собою і вирішили попросити в молитві Бога про зцілення.

Дівчинка, втомлена і хвора, міцно тримала виготовленого чоловічка в руках, не бажаючи розлучатися зі своєю новенькою саморобною іграшкою. Її думки незграбно плуталися, втомлюючи Улянку ще більше. Вона і незчулася, як міцно заснула, поринувши в чудові сни. І ось що дівчинці наснилося.

Виявляється, чоловічок із жолудів полюбляє збирати грибочки восени. Прийшов він якось до лісу, сподіваючись знайти там трохи маслюків чи ще якихось грибочків. Та, на жаль, прийдешня осінь була не дощовою, а значить, і грибочків майже ніде не було. Усе оглянув чоловічок, не полінувався під кожен кущик подивитися, низько схиляючись до землі. Проте все було марно, грибів ніде не було. Добряче втомився малюк, навіть захекався від швидкої ходи. Раптом він згадав про малесеньку галявинку, на яку натрапив ще торік. Та чи вдасться віднайти її?

«А там же росте маленька ялиночка», – пригадав він і чимдуж побіг до неї.

Аж ось і вона, але й тут грибочків не було, окрім крихітного маслюка, який, на превелике здивування чоловічка, зміг пробитися крізь суху землю. Присів чоловічок біля нього, милуючись цією незбагненною і водночас вишуканою красою цього маслючка.

Раптом зашуміло, загриміло і пішов довгоочікуваний рясний дощ. Сховався чоловічок під кущем червоної калини і несподівано для себе заснув тривалим міцним сном. Аж на кілька місяців заснув малюк. А навесні, після лютої зими, пробився з-під землі рівенький міцний паросточок. Це чоловічок із жолудів перетворився на молодий дубочок.

Усмінулася уві сні Устинка і прокинулася після довгої осінньої ночі. На вулиці було сонячно й затишно, дівчинка почувалася здоровою. На величезній бабусиній подушці, на якій так солодко і довго вона спала, лежав чоловічок із жолудів. Улянка йому усмінулася, а про своє нездужання майже забула. Як чудово, що добрий Господь зцілив дівчинку ще й сон цікавий подарував!

ПОДЕЛКА «ЕЖИК»

Ты любишь собирать красивые ракушки? Наверное, за лето ты насобирал их очень много. Почему бы нам с тобой не смастерить из них ежика?

Для этого тебе понадобятся:

- 1 продолговатая большая ракушка;
- 1 ракушка поменьше (круглая);
- 20 длинных маленьких ракушек;
- клей;
- кисть и краски (черная и белая).

2. Закрепив все иголки, к мордочке ежа приклей нос – маленькую круглую ракушку (перед этим лучше покрась ее черной краской).

3. Посередине между носом и колючками рисуем глаза. Сначала 2 пятна белой краской, затем – черной краской завершаем рисунок глаз.

Ежик готов!

1. Большую раковину ставим на стол отверстием вниз – в таком положении она устойчива и ее заостренный край напоминает мордочку ежа. Оставив этот край свободным, спинку зверька обклеиваем длинными ракушками острыми концами вверх.

«Пропала маленька дівчинка», – оголосив начальник поліції польського села П'єжвін, і всі негайно вийшли на пошуки. На вулиці був мороз, температура тієї ночі опустилася до -5°C . Трирічна Юля якимось чином вибралася з двору свого будинку, і тепер ніхто не знав, де вона. Батьки в розпачі просили поліцейських знайти їхню дочку. Пошуки затягнулися на багато годин, і всі боялися, що за цей час дівчинка помре від переохолодження. Уже вранці, за околицею села, один з рятувальників почув гавкіт собаки, що долинав з боку болота. Усі побігли на звук,

сподіваючись знайти там дитя. Люди були вражені та зворушені побаченням. Чорний пес, що гавкав, Чарек, належав родині Юлі. Пес лежав на землі, згорнувшись навколо дівчинки. Слава Богу, вона була жива, але від втоми й холоду втратила свідомість. Дівчинку терміново відвезли до лікарні – їй потрібне лікування від обмороження. Що б сталося, якби Чарек не зігрівав дівчинку всю ніч своїм теплом? Найімовірніше, вона б не вижила. Усі були вдячні чотириногому другу та рятувальнику дівчинки!

Гусак Інна

Кириєнко Олена

Буд-Гусаїм Марічка

Войцехович Рената

Дусь Вероніка

Віка Кот

Робота без підпису

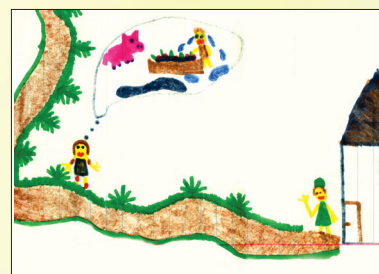
Тельвак Андрій

Аня

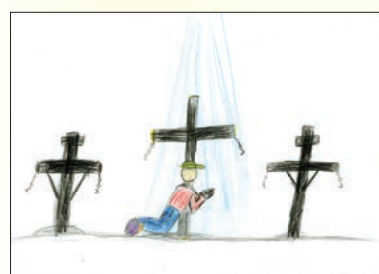
Мудрак Вікторія

Панітовська Софія

Дусь Віта

Кицу Богдана

Корнелюк Матвій

Кот Ліда

Поліщук Софія

Вечірні історії

Пн - Пт 20:50

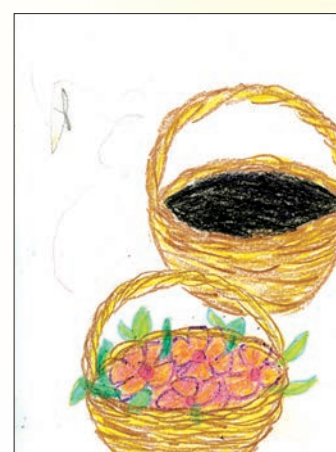
Щоб сон був міцним та здоровим

Дивіться телеканал «Надія» в кабельних мережах, Інтернеті, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

Норе.UA телеканал Надія

Колош Полліанна

Козачкова Аня

Пилипчук Діана

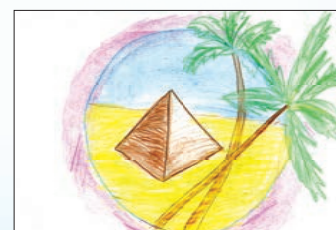
Ярошук Мілена

Літвінчук Естер

Самар Артем

Смик Антон

Борисова Луїза

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Над номером працювали: Інна Гунько, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua